

20. Aarg. Nr. 20.

Redigeret af C. M. CHRISTENSEN.

16. Oktober 1920.

MEDENS DER VENTES.

Nu har Regeringen formodentlig modtaget Andragender fra samtlige Tjenestemandssor-organisatiouer om Forhøjelse af Dyrtidstilløget og der ventes altsaa paa at høre nærmere fra Regeringen om dens Stilling. Ganske vist udtalte Stats- og Finansministeren sig ved sin Forelæggelsestale til Finansloven paa en Maade som kunde tyde paa, at Regeringen ikke var tilsinds at gaa med til at forøge Tjenestemændenes Lønninger, det være sig paa den ene eller den anden Maade.

Men imidlertid venter Tjenestemændenes paa Svar, og det kommer vel snart, thi nogen Tid skal der jo til forinden Rigsdagen faar behandlet og vedtaget det Forslag til Konjunkturtillæg som skal være gældende fra 1. Januar 1921.

Det af Centralorganisationen for Embeds-klasserne fremsatte Andragende om Forhøjelse af Konjunkturtilløget har sikkert meget ringe Udsigt til at vinde Gehør i Rigsdagen, og det er vel det sandsynligste, at det ret snart glider ud af Diskussionen, som „Jernbanetidende“ skrev. Vi er ganske enig med Jernbaneforbundet i, at den bedste Fremgangsmaade er gennem en Forhandling med Ministeriet at naa en Overenskomst om et Beløb, som i nogen Grad dækker det Beløb Tjenestemændene har faaet for lidt i Henhold til

de Beregninger der kan anstilles derfor og paa det Grundlag Tjenestemandssloven anviser.

Regeringen vil maaske møde Tjenestemændene med det nu saa kendte, at der skal spares og at Levfoden skal sættes ned, men i den Henseende er der intet at gøre hos Tjenestemændene, der har Levfoden hverken under Krigen eller efter den været saaledes, at der kan være Tale om Nedsættelse, den har hele Tiden staaet paa Smalhans. Tjenestemandssloven af 1919 bragte nok nogen Forbedring, men ikke saaledes, at der nu kan gives Tjenestemændene Anvisning paa, at der maa spares, deres Budget spænder ikke ret vidt, det har ikke kunnet rumme ret meget og i Reglen ikke det der skulde til. Som vi skrev i forrige Nummer har Kravet om Indskrænkning af Forbruget Adresse til ganske andre Borgere end Tjenestemændene, de kan ikke faa, hvad de har Brug for, med de Penge de har mellem Hænder.

Derfor er det godt at Tjenestemandssloven indeholder Bestemmelserne om Konjunkturtilløget, der aabner Mulighed for ved Revision af dette Tillæg at give Tjenestemændene de manglende Beløb.

Det ser ud til, naar man læser „Vor Stand“, at Jernbaneforeningen gaar og venter paa, at den nuværende Regering skal give sig til at revidere Tjenestemandsslovens Lønbestemmel-

ser, i hvert Fald for Assistenternes Vedkommende. I en Artikel „Valget“ i Spidsen af Bladet, fastslaaer Bladet at Ministeren synes at stille sig forstaaende og velvillig overfor Tjenestemændene. Det vilde jo være glædeligt om „Vor Stand“ har Ret, men Spørgsmaalet bliver dog hvor meget man kan lægge i Ministerens Udtalelser og et andet Sted staar der „at Ministeren udtalte som sin Opfattelse, at Tjenestemændene skulde have en god Løn og gode Arbejdsvilkaar, naar de ydede godt Arbejde.“ — Hertil kommer, at Ministeren ogsaa, og vistnok i Forbindelse med ovennævnte Citat har sagt, at Tjenestemændene ingen Ret havde til at strejke. Det omtalte Citat giver en „Assistent af Aargang 1897“ Anledning til at omtale Assistenternes daarlige Lønvilkaar og at udtale Haabet om, at Venstre vil raade Bod paa den Uretfærdighed der er begaaet mod Etaternes Assistentklasse saa snart det er muligt, og ved straks at hjælpe dem ved alle til Raadighed staaende Midler. Blandt disse peges paa Avancementsposter og fri Uniform. — Endvidere at Venstre vil Retfærdighed og hvis Ministeren vil gøre Studier paa Stationer og Kontorerne vil han hurtigt opdage, at Assistenterne er den bærende Arbejds-kraft ved Statsbanerne. Endvidere at de har været vant til fra deres første Ansættelsesdag at tage drøje Tørne baade Hellig og Sogn, Nat og Dag.

Endvidere noterer „Assistenten“, at Tog- og Lokomotivførere i økonomisk Henseende praktisk talt er højt hævet over en Assistent paa ældste Lønning naar disses Kørepenge medregnes.

Redaktøren er ganske enig med Indsenderen i, at Venstre vil Retfærdighed, og kunde godt tænke sig den Mulighed, at Ministeriet vilde rette den Fejl som er begaaet, — ved at give Assistenterne de Lønninger de nu har — af et tidligere demokratisk Ministerium.

Vi kunde fristes til at tro, at Assistenterne er placeret nogenlunde paa rette Sted, i Forhold til andre Tjenestemænd, og det kan vel ogsaa tænkes, at det Argument de anvender, om de „drøje“ Tørne de har taget

baade Hellig og Sogn o.s.v. ogsaa kendes af andre Tjenestemænd og i højere Grad. At Assistenterne just skulde være den bærende Kraft ved Statsbanerne, det er der vel ikke mange der tror, end ikke Venstres Minister for offentlige Arbejder. Ligeledes synes vi, at det Hovedargument man anvender indenfor J. F. for at skaffe Assistenterne Uniform, er noget uheldigt og meget daarligt. At Lokomotivførerne har faaet Uniform, kommer da egentlig ikke Assistenterne ved, det kan da ikke bruges stadig væk, der maa da være bedre Argumenter.

Hvis Lokomotivførerne eventuelt har en større Indtægt end Assistenterne, naar Kørepenge medregnes, er det vel intet urimeligt heri. — Tværtimod, det er ganske naturligt, naar nu der ses hen til Ydelsen.

Det er imidlertid morsomt at se denne Indsender gubbe sig op af Venstre og af Ministeren for offentlige Arbejder, og Redaktøren finder sig ogsaa foranlediget til at erklære at Venstre vil Retfærdighed — og fedte for Ministeriet — i Haab om, at Venstre skulde give til at revidere Lønningsloven for Assistenternes Skyld. —

Forfængelige Haab!

Vi har nu Lyst til at se, hvad „Vor Stand“ siger, naar Konjunkturtillæget er bragt i Orden. Det er muligt at man kommer til at se lidt anderledes paa Sagerne, det er jo lidt relativt hvad man forstaar ved „god“ Løn og „gode“ Arbejdsvilkaar — samtidig med, at man skal tage alt hvad der kommer, uden Retten til strejke. —

Thi det sagde den samme Minister ogsaa.

Men Ministeren vil vel ogsaa Retfærdighed, det maa vi antage, men hvis hans Retfærdighed ikke kommer til at passe Tjenestemændene, ikke er af den Beskaffenhed som ønskelig, hvad saa?

Vi faar vente og se, men vi tror egentlig ikke paa, at den Forøgelse af Konjunkturtillæget, J. F. er Talsmand for, gennemføres.

Men derfor behøver Ministeren ikke at være uretfærdig!

GENERALSEKRETARIATET.

For et Par Aar siden rejste der sig blandt Organisationerne et bestemt Krav om at faa en hurtig Behandling og Ekspedition af de Sager, der af Organisationerne indsendtes til Generaldirektoratet.

Det var som bekendt efterhaanden ved at blive utaaleligt saa lang Tid der gik før den høje Statsbaneadministration fremkom med Svar paa Organisationernes Henvendelser. Fællesudvalget tog da Sagen i sin Haand og rejste direkte overfor Generaldirektøren Spørgsmaalet om en hurtigere Forretningsgang.

Det maa erkendes, at Generaldirektøren stillede sig forstaaende overfor Organisationernes Beklagelser. Han kunde meget vel indse, at der var god Baggrund for den herskende Utilfredshed. Og resolut fulgte han Fællesudvalgets Henstilling. Der blev i Generalsekretariatet oprettet et Ekspeditions-kontor, der med Normeringslovens Vedtagelse i Juni Maaned i Aar fik den endelige Vel-signelse.

Det ny Kontor, der i særlig Grad skulde behandle Organisationerne Sager, havde vor Generalsekretærs største Interesse. En ung dygtig Kontorchef, en lidt yngre, dygtig og meget nidkær Fuldmægtig fik Kontorets Ledelse overladt. Og ligesom vor Organisation havde et Indtryk af, at der hos vor Generalsekretær var Vilje til hurtig Behandling og Ekspedition, saaledes følte man i hvert Fald fra vor Organisations Side den nye Ordning som et betydeligt Fremskridt; thi man havde ligesom Garantier for, at nu vilde der blive Fart i Sagerne. —

Kontoret har nu virket i et Aars Tid, og det er behageligt for Organisationslederne, at de altid har et bestemt Sted at henvende sig, ligesom det maa siges, at man føler saavel fra Kontorchefens som fra Fuldmægtigens Side Bestræbelser for at give den nøjagtigst mulige Besked om de Forhold, Forespørgslerne drejer sig om. Der er saaledes de bedst mulige Betingelser for et godt Samarbejde mellem Organisationerne og Kontoret, men *selve Ekspeditionen*, Forretnings-

gangen er, omend bedre end tidligere, navnlig paa bestemte Sagers Omraader — saa som Forhold vedrørende dobbelt Husførelse o. a. — dog ikke endnu helt tilfredsstillende. Navnlig maa vi med Henblik paa en bestemt Sags Behandling udtale vor største Beklagelse. Det drejer sig om den utilbørlige Behandling og Ekspedition som Gennemførelsen af de Lønningsbestemmelser der er knyttet til Lønningsloven, har været Genstand for. —

Denne Sag, der for Personalets daglige tjenstlige Forhold indeholder saa meget af største Vigtighed, blev afsluttet ved Forhandling med Fællesudvalget i Maj Maaned; men trods talrige Henvendelser fra Organisationernes Side, har Kontoret først nu faaet den endeligt behandlet. Ministerens Afgørelse ventes der stadig paa.

Minister *Slebsager* synes i Modsætning til sin Forgænger i Embedet at skulle tage lang Tid til sine Afgørelser. Men selv bortset herfra har altsaa Administrationens Indsats i denne vigtige Sag ladet meget tilbage at ønske. —

Ogsaa paa andre Omraader maa Kontoret kunde sætte Farten op, og i Stedet for, hvad hyppigt sker, at fordybe sig i Lovparagrafers Fortolkning, hvorved det omgiver sig med en Atmosfære af juridiske Spidsfindigheder.

Forresten sker det ogsaa, at man ganske rolig lægger Hænderne i Skødet, under Paa-beraabelse af Distrikterne har faaet en Sag til Erklæring. Derude beholdes den saa til det nu en Gang passer den Paagældende at faa den ekspederet. Her maa ske en Forandring. Distrikterne maa efter Kontorchefens Skøn — og ganske i Forhold til Omfanget af vedkommende Sag — *have en Frist* til at svare i. — At de vil protestere herimod, anser vi paa Forhaand for givet. Det staaende Hyl om „for lidt Kontorpersonale“ vil naturligvis blive Svaret. Men en bestemt og fast Holdning fra Kontorets Side vil sikkert — med vor Generalsekretærs Avtoritet, i Mente — kunne fremskaffe en bedre Forretningsgang mellem Distrikter og Generalsekretariat end Tilfældet nu er. Og det vil kunne ske uden Forøgelse af Kontorpersonale, blot det

Oersonale der er, vil gaa i Spidsen og virkelig vise et stærkere Arbejdstempo end man har Indtryk af, der i Øjeblikket præsteres i flere af Distriktskontorerne. —

Det er denne Opfordring, vi ønsker at rette til 3. Ekspeditions kontor. Det har de største Betingelser for at kunne præstere, hvad der bør præstere. Til Trods for, at dette Kontor af forholdsvis ny Dato, har det dog allerede forstaaet at komme over mange Vanskeligheder og det skal atter — og trods de Beklagelser, vi har fremsat — siges, at mange Sager har faaet en hurtig og præcis Ekspedition i Modsætning til, hvad 2. Ekspeditions kontor har formaet. —

Apropo. 2. Ekspeditions kontor. Hvor har dog ikke dette Kontor — og da navnlig i det sidste halve Aar — gjort sig bemærkelsesværdig! Mon der eksistere nogen Kontor ved de danske Statsbaner hvor Sagerne hænges saadan ved Fingrene som her?

Alle Forfremmelser og Ansættelser foregaar fra dette Kontor, men hvor bliver de af?

Midt i Juni Maaned ved Sønderjyllands Overtagelse gik en Række Tjenestemænd til vor nye Landsdel, og derved blev der selvfølgelig i det gamle Land lige saa mange vakante Pladser. I Stedet for nu straks at konstituere andre i disse Pladser, etablerede man et Arrangement med Udkommandoer der lige siden har holdt sig og daglig koster Statsbanerne store Summer. Vi skal saaledes blot nævne, at siden 14. Juni har for Lokomotivpersonalets Vedkommende Gedser daglig haft 8—10 Lokomotivmænd udstationeret fra København. Ak, hvor vil ikke Regnskabsdirektøren klø sig i Haaret naar han ser denne Kæmperegning for Udstationering i det gamle Land i Anledning af vor nye Lands Overtagelse, — og dette kunde ganske have været undgaaet!

Ikke nok med det, da 2. Kontor d. 1. Juli i Aar fik en færdig vedtaget Normeringslov at arbejde med, skulde man tro, at nu, da Hjemmel var givet, skulde der blive Fart i Sagen, Ansættelserne og Forfremmelserne komme. Men Maaned efter Maaned er gaaet uden at der er sket noget. Henvendte man

sig Tid efter anden til Kontoret, fik man Besked om at Forfremmelserne vilde ske den 1. August, saa den 15. August siden blev det til 1. September; 1. September kom og gik og nye Henvendelser fik til Svar, at nu vilde det hele komme i Ordën 1. Oktober.

At det ikke var Organisationen alene der har faaet den Besked, viser forskellige Dispositioner i Distrikterne; saaledes havde man i 1. Distrikts Maskintjeneste for de Daglønnedes Vedkommende ordnet det hele med Overgang til Maanedsløn fra 1. Oktober for alle dem der kunde vente Ansættelse. Men 2. Ekspeditions kontor blev ikke færdig og Maskintjenesten, der forøvrigt selv har god Orden i den Ting, befandt sig derved pludselig i den største regnskabsmæssige Uorden. Takken derfor kan adresseres til 2. Kontor.

Det er mærkeligt at 2. Kontor saa fuldstændig har spillet fallit. Kontorchef *Harhoff* er jo dog en Mand med en vis Fart over, og i Virkeligheden vil han nok gøre noget for at imødekomme alle de Ønsker der rettes til dette Kontor; hans Fuldmægtig er den største Slider man kan tænke sig, men Arbejdet maa jo være vokset højt op over Ørene paa disse to Mænd. De har ikke i Tide forstaaet at indrette sig derpaa og indkræve Assistance af fornødent kvalificeret Arbejdskraft. Derunder maa nu mange Mennesker indenfor Statsbanerne lide økonomisk, samtidig med, at det hele koster Statsbanerne mange Penge. —

Man har vanskeligt ved at forstaa, at dette Kontor ogsaa hører under Generalsekretær *Hoskiær*. Man faar Indtryk af, at det fuldstændig har undraget sig hans Opmærksomhed og kunde disse Linier gøre noget til, at han vilde ofre dette Kontor noget af sin store Arbejdsevne og bringe Fart i Ekspeditionen vilde meget være naaet. —

„Dick“

AF FINANSLOVFORSLAGET.

Indtægten af Personbefordringen anslaaes til 87 000 000 Kr. Under denne Post er Værdien af Fribefordring af Statsbanernes Personale m. fl. indbefattet og anslaaet til 1 Mill. Kr.

Indtægten af Gods- og Kreaturbefordringen er anslaaet til 131 500 000 Kr. — Statsbanernes samlede Indtægt anslaaes til 227 439 706 Kr.

Bl. a. er Lejeindtægten af Tjenesteboliger anslaaet til 1 500 000 Kr. Ved Beregningen er taget Hensyn til, at man i Medfør af Tjenestemandslovens § 1325 søger Bevilling til at anvende et Beløb af 12 096 Kr. 50 Øre til Nedsættelse af Fradragssummen for en Del Tjenesteboliger, navnlig Ledvogterhuse, som har en væsentlig mindre Lejeværdi end det lovmæssige Fradrag. Imellem disse er anført 3 Boliger for Lokomotivmestre, der foreslaas nedsat med *tilsammen 245 Kr.*

Den samlede Udgift anslaaes til 221 555 572 Kr.

Vi skal af Udgifterne anføre, at der til Maskinværkstedernes Drift er kalkuleret en Sum paa 3762013 Kr. — Til Lønninger til Haandværkere og Arbejdere i Værkstederne er anslaaet 7 000 000 Kr. og til Ekstrahjælp 200 000 Kr. Til Lokomotivers og Tenderes Vedligeholdelse er beregnet en Udgift af 5 280 000 Kr. og til Vognes Vedligeholdelse 6 000 000 Kr.

Udgiften til Brændsel til Lokomotiverne er anslaaet til 53 000 000 Kr. og til Olie og andre Materialier til Lokomotiver og Vogne 1 100 000 Kr.

Af Bemærkningerne til Udgiften til Brændsel for Finansaaret 1921—22 kan vi anføre, at man ikke tør regne med en lavere Pris end 185 Kr. pr. Tons Kul.

(Med det nuværende Antal Lokomotivførere ved Statsbanerne forbruger disse gennemsnitlig for 200 Kr. Brændsel pr. Dag).

Til Uniformer og Beklædningsgenstande til Maskintjenestens Tjenestemænd er anslaaet 645 000 Kr. I Bemærkningerne her til staar anført, at Beløbet er det samme som for Finansaaret 1920—21 bevilgede,

men „det virkelige Forbrug afhænger dog ganske af, i hvor vidt Omfang det lykkes at fremskaffe de paagældende Klædevarer“.

Af Lønninger til Maskintjenestens Tjenestemænd skal vi notere, at der er opført 911 Lokomotivførere med en samlet Lønningsindtægt af 5 043 534 Kr. — Lokomotivfyrbødernes Antal foreslaas forøget med 86 til 1075. Udgiften til Lønninger til disse andrager 4 687 341 Kr.

Den eventuelle Forøgelse af Lokomotivførernes Antal kan ikke opgives forinden Normeringsloven er forelagt.

Under „særlige Ydelser“ er opført til Maskintjenesten til Kørepenge 1 400 000 Kr., til Natpenge 80 000 Kr. og som Godtgørelse for Tjenesterejser, varig eller midlertidig Forflyttelse 300 000 Kr.

Den samlede Sum hertil andrager saaledes 2 500 000 Kr.

Af Udgifter vedrørende Jernbaneanlægene skal vi notere: Anlæg af en Remise med tilhørende Drejeskive i Grindsted 150 000 Kr. — Bemærkningerne siger herom, at der i Remisen skal være Plads til 2 Togmaskiner og 1 Rangermaskine og at Drejeskiven skal være 17 Meter. Den bygges til Togmaskiner af Hensyn til det Tidspunkt, naar Esbjerg Havn og Station kommer op paa den tidligere Trafik og der derfra afsendes flere Særgodstog. — Til Forstærkning af Overbygningen paa Strækningen Langaa—Struer (5te Bidrag) 500 000 Kr., til Indlægning af flere Sveller samt nye Lasker paa Hovedbaner med stærk Trafik (3die Bidrag) 400 000 Kr., til Forstærkning m. m. af Overbygningen paa Strækningen Holstebro—Herning (4de og sidste Bidrag) 170 000 Kr.

Til Anlæg af et Billetsalgssted mellem Charlottenlund og Klampenborg (1ste Bidrag) 10 000 Kr., til Anlæg af et Billetsalgssted ved Oppesundby (mellem Ølstykke og Frederikssund) 42 000 Kr., til Anlæg af et Krydsningsspor ved Hastrup Billetsalgssted og Udvidelse af dette til Holdeplads 305 000 Kr. og til Anlæg af et Krydsningsspor ved Skodsbøl og Udvidelse af dette til Holdeplads 300 000 Kr.

Til Erstatning af Niveauoverkørsler med

skinnefri Vejforbindelser eller Vejforlægninger til saadanne 1250 000 Kr. og til Tilvejebringelse af Boliger for Tjenestemænd 1 500 000 Kr.

Til Velfærdsforanstaltninger foreslaas 50 000 Kr. og til Uddannelse af Personale 65 000 Kr.

Til Afholdelse af Foredrag for Dansk Lokomotivmands Forenings Medlemmer er der som sædvanlig 300 Kr. paa Finansloven.

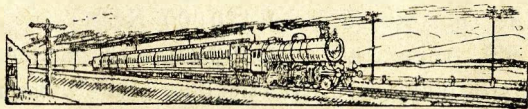

MONUMENTAFSLØRING.

Den 1. November, Aarsdagen for Vigerslevulykken, vil de gennem frivillige Bidrag af Dansk Lokomotivmands Forenings Medlemmer tilvejebragte Monumenter paa Lokomotivfører Høgholts og Lokomotivfyrbøder Nielsens Grave ved en Højtidelighed blive afslørede.

Paa Lokomotivfører A. Høgholts Grav paa Vestre Kirkegaard finder Afsløringshøjtideligheden Sted Kl. 11 Fm. og paa Lokomotivfyrbøder A. C. Nielsens Grav paa Bispebjerg Kirkegaard finder Afsløringshøjtideligheden Sted Kl. 2 Em.

Vi beder Medlemmerne i saa stort Omfang, Tjenesten tillader dette, komme tilstede, for at Højtideligheden kan foregaa under saa smukke og værdige Former som muligt.

STEDTILLÆG.

Vi erindrer Medlemmerne om, at der er udarbejdet et Spørgeskema, som vi anbefaler Medlemmerne at benytte paa de Steder, hvor Husleje- og Skatteforholdene er af en saadan Beskaffenhed, at det maa antages, at Loven hjemler Ret til Stedtillæg. Disse

kan rekvireres paa Kontoret. Der er truffet Aftale med Dansk Jernbane Forbund og Jernbaneforeningen om, at alle Sager vedrørende Stedtillæg skal behandles af Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg.

Vi anbefaler vore Tillidsmænd paa saadanne Steder at søge Samarbejde med de andre to Organisationers lokale Tillidsmænd, saaledes at der kun rekvireres 1 Skema. Disse maa i udfyldt Stand være indsendt senest 1. November for at Sagen kan blive behandlet i denne Rigsdagssamling.

FERIE- OG REKREATIONSHJEMMET.

Der har nu snart været skrevet en Del Artikler her i Bladet om Feriehjemmet. I en saadan i Nr. 18 under Mærket „c. m.“ staar, at først taler vi om Sagen, og naar saa til Slut et Resultat. Det synes mig, som vi nu har talt længe nok til at kunne begynde at handle. Da det jo først gælder om at faa sikret den fornødne Kapital, er det vel her, at Handlingen skal begynde; ja, den er jo for saa vidt allerede begyndt, og begyndt særdeles smukt, idet Hr. Lokf. J. Knudsen og Frue har skænket 200 Kr. til Hjemmet. Det kan maaske synes, som om Udvalget har tænkt sig at skaffe Kapital ad denne Vej, og omend det vel var den smukkeste, saa tror jeg dog, at den Vej, som en „Interesseret“ i Lokt. Nr. 18 anviser, vil være hurtigere. En „Interesseret“ foreslaar, at hvert Medlem gaar ind paa at tegne sig for et Laan af en vis Størrelse, f. Eks. 120 Kr. at indbetale paa 2 Aar, det bliver 5 Kr. pr. Maaned, og at Pengene atter tilbagebetales ved Afsked.

Her maa hvert eneste Medlem kunne være med; thi det bliver jo blot som at putte Pengene i en Sparebøsse og atter tage dem deraf igen senere. Her tabes ingen Penge; thi Renterne, der tabes ved ikke i Stedet for at sætte Pengene i Sparekassen, vil vel næppe nogen være bekendt blot med en Tanke eller et Ord at berøre.

Jeg vil ikke agitere i denne Artikel, fordi jeg tror, at det er unødvendigt. Jeg er ganske sikker paa, at der ikke behøves nogen Agitation overfor Medlemmerne for at faa dem til at yde et Laan paa den Maade; vi

er vist alle besjælet af Tanken om, at Hjemmet skal rejses og at vi vil yde vor Andel dertil. Her i Nyborg gaar vi blot og venter paa det forløsende Ord fra Udvalget. Vi har her valgt en Mand til at samarbejde med og bistaa Udvalget, naar dette lader høre fra sig, og saaledes er der vel ogsaa sket i de andre Afdelinger Landet over.

En „Interesseret“ spørger Udvalget: „Vi er ca. 1800 Medlemmer, et Laan paa 120 Kr. fra hver giver 216 000 Kr.; vilde Maalet saa kunne naas?“ En „Interesseret“ venter paa Svaret, vi er mange, der venter.

Maaske Udvalget har tænkt sig en anden Maade, og nogen Ensartethed maa der jo være. Man maa jo ogsaa vide den omtrentlige, nødvendige Kapitals Størrelse.

Altsaa, kære Udvalg — kom kun an, — vi er klar til at tage mod Stød.

Nyborg, den 8. Oktober 1920.

C. Thygesen.

Det er glædeligt, hvis Stemningen ude i Landet for Rejsningen af et Rekreationshjem nu skulde være saaledes, at man er klar til at „tage mod Stød“. Man maa dog hele Tiden huske paa, at Hjemmet skal rejses ad Frivillighedens Vej, og saa meget smukkere og glædeligere vilde det være, for saa vidt Hr. Thygesen har Ret i sin Formodning om, at der ikke behøves megen Agitation for at bevæge hvert Medlem til at bidrage, give et rentefrit Laan, for hvis Tilbagebetaling der da maa fastsættes særlige Regler. Og den Vej, som „En Interesseret“ foreslaar og som Hr. Thygesen anbefaler, har Udvalget efter Forlydende ogsaa tænkt sig at gaa og behandlet allerede paa sit første Møde. Men da Sagen var rejst og vi her igennem Bladet slog til Lyd for Tanken, meldte der sig straks en Lokomotivmand og hans Hustru med en smuk Gave, og den Gave ved vi var givet af et godt og glad Hjerte for dermed at lægge den første Sten til Lokomotivmandshjemmet. Dette tjener Hr. J. Knudsen og Hustru til megen Ære, thi det vidste vi, skulde danske Lokomotivmænd til at bygge sit eget Hvilehjem, da vilde de med Offervillighed støtte Sagen og med den Kærlighed, de nærer herfor, interessere sig varmt for Tankens Realisation. — Men ad Gavernes Vej faar man sikkert ikke bygget et Ferie- og Rekreationshjem, men vi spurgte bare, om der var andre, der vilde følge det omtalte smukke Eksempel.

Det varer antagelig ikke længe, forinden Udvalget lader høre fra sig, og vi haaber da, at Medlemmerne, som Hr. Thygesen

siger, „er klar til at tage mod Stød“ paa en saadan Maade, at Planens Realisation er sikret.

c. m.

KNORR'S FØDEVANDSFORVARMER FOR LOKOMOTIVER.

Ved Otto Bendixen.

Nærværende instruktive Artikel vilde være fremkommen for ca. 1/2 Aar siden, for saa vidt vi ikke af Maskindirektøren havde faaet Tilsagn om en saadan Artikel, og afventet denne. Imidlertid har Direktøren nu bestemt, at det paagældende Stof skal fremsendes ad officiel Vej. Dette gælder ogsaa de instruktive Artikler om de paa lokomotiverne anvendte Smørepumper. Vi har nu ladet Artiklerne udarbejde og paabegynder hermed Offentliggørelsen.

Red.

Den fortsatte Udvikling og Stigning af Trafikken krævede, at der fra Jernbanedirektionernes Side blev lagt særlig Vægt paa Forbedring af Driftsmidlerne, Lokomotivernes større Præstationsevne og Økonomi. Efter at man for Aar tilbage gennem Anvendelse af Compoundsystemet og den overhede Damp, saavel som ved Anvendelsen af større Kedler og forøget Adhæsiønsvægt, ganske betydeligt havde forøget Lokomotivernes Økonomi og Ydeevne, er man i den nyere Tid til Opnaelse af den samme Hensigt gaaet over til Fødevandsforvarmning ved Hjælp af Spildedamp.

Ogsaa ved de danske Statsbaners Lokomotiver er Fødevandsforvarmning nu kommen til Anvendelse, idet Lokomotiver af Litra P og R er bleven forsynet med Knorr's Fødevandsforvarmer. Vi skal i det følgende beskrive denne efter nogle indledende Bemærkninger om Fødevandsforvarmning i Almindelighed.

Tanken at forvarme Fødevandet ved Hjælp af den i Spildedampen indeholdte Varme er i og for sig ikke ny. Den er allerede for mange Aar siden virkeliggjort ved stationære og Skibskedelanlæg og med det bedste økonomiske Resultat. Ved bevægelige Kedler derimod, særlig ved Lokomotiver, har denne ellers prøvede Indretning indtil for faa Aar siden trods hyppige Forsøg ikke kunnet finde Fodfæste. I første Linie mangler det paa tilstrækkelig Kendskab til de Betingelser,

som maatte tilfredsstille Forvarmeranlægget for Lokomotiver med denne Kedels særlige Driftsforhold. Paa den anden Side var de valgte Midler utilstrækkelige, saaledes at en Økonomi ved disse ældre Forvarmeranlæg for Lokomotiver ikke kunde vise sig.

I de sidste 15—20 Aar var det vel frem for alt den almindelige Indførelse af Overhedning i Lokomotivdriften, der først fuldstændig tilfredsstillede Bestræbelserne for at gøre Driften billigere, og som lod andre i den samme Retning gaaende Forslag, saasom Fødebandsforvarmningen, træde i Baggrunden. Men den ved Overhedningen opnaaede Fordel beroede i det væsentligste kun paa Undgaaelsen af Kondensationstabet i Dampcyklindrene og paa Forøgelsen af det specifikke Damprum. Hovedtabene derimod, saaledes som de viser sig ved de uforbrændte Kulpartikler, der stryger gennem Skorstenen, og Maskinens Spildedamp, forbliver ganske uberørt af Overhedningen. Ved stærke Ristekrav f. Eks. indeholder de uforbrændte Kul ca. 40—50 pCt. af de Kedlen tilførte Varmeenheder, medens paa den anden Side der af den til Dampfrembringelsen virkelig nyttiggjorte Varme endnu indeholdes ca. 90 pCt. i selve Spildedampen. Disse Talscifre spiller altsaa ved Spørgsmaalet om Lokomotivdriftens Økonomi en meget betydelig Rolle.

Numerisk og regnskabsmæssigt undersøgt er ganske vist den ved Spildedamps Forvarmere opnaaelige Genvinding af Varme ikke meget høj; thi for at forvandle 1 kg Fødevand, der f. Eks. tages fra Tenderen med 10° C., til mættet Damp paa 15 Atm., d. v. s. 200° C., kræves rundt 657,5 Varmeenheder. Bliver nu Fødevandet ved Maskinens Spildedamp forvarmet til 100° C., saa bliver af disse 657,5 Varmeenheder, som er opnaaede ved Kullenes Forbrænding, genvunden 90,5 Varmeenheder, d. v. s. ca. 14 pCt. Med dette Beløb formindskes altsaa Varmetilførselen, d. v. s. Brændselstofforbruget ved Lokomotiver med mættet Damp og Fødebandsforvarmer og samme Dampudvikling. For Overheder-Lokomotiver beløber dette Tal sig til 12,5 pCt.

Men det er udelukkende Kulbesparelsens

teoretiske Værdi. I Driften bliver ved Forvarmeranlæg, ved hvilke, som hos Model Knorr, kun en Del af Spildedampen anvendes til Forvarmerens Opvarmning, disse Tal ganske betydeligt overskredet gennem de med Forvarmerdriften uadskilligt forbundne Bivirkninger. Derved nemlig, at en Del af Maskinens Spildedamp, (i Regelen er det $\frac{1}{5}$ — $\frac{1}{6}$) ledes til Forvarmeren forinden Udgangsrøret naas, og derved forringes dettes Virkning. Denne Svækkelse af Trykket i Udgangsrøret er dog uskadelig, thi den svarer fuldt ud til den gennem den umiddelbare Varmevinding formidskede Mængde af det Kul, som i en vis Tidsenhed forbrændes paa Risten. Men den er paa anden Maade af Fordel, fordi den samtidig har til Følge en Formindskelse af Undertrykket i Fyrkassen og Ristekravet og dermed en fuldstændigere Forbrænding af Kullene. Denne fuldstændigere Forbrænding betyder naturligvis en yderligere Udnyttelse af Brændselstoffet, og derigennem en Forøgelse af Kedelydelsen med samme Brændselstofforbrug eller en Brændselstoffbesparelse med den samme Kedelydelse som uåen Forvarmning. En Følge af den forringede Udgangsvirkning er endvidere Forbrændingens regelmæssigere Træk gennem Kedelrørene og derigennem en bedre Udnyttelse af Kedelfladen, hvilket atter resulterer i en forøget Kedelydelse eller Formindskelse af Brændselstofforbruget. Som Kedelydelsen saaledes bliver ogsaa Maskinens Ydelse gunstigt paavirket gennem de forandrede Forhold ved Udgangsrøret; thi en Formindskelse af Modtrykket i dette betyder ogsaa en Formindskelse af Modtrykket i Maskinen eller Lokomotivet og paa samme Maade arbejder ogsaa Forvarmeren, der jo fortætter den Damp, som ledes ind i denne, og altsaa paa en vis Maade virker som Lokomotiv-Maskinens Kondensator.

Følgerne af de her beskrevne Forhold er, at i Indikatorgrammet (se Maskinlærens II Udg. S. 297) ligger Udstrømningslinien dybere ved Maskinen med Forvarmer end ved saadan uden Forvarmer. Med samme Fyldning er Diagramarealet og saaledes Ydelsen ved Maskinen med Forvarmer større

end ved Maskinen uden denne, eller for at opnaa den samme innicerede Ydelse er ved Lokomotiver med Forvarmer en mindre Fyldning tilstrækkelig end ved saadanne uden Forvarmer. Ogsaa dette betyder naturligvis i sidste Ende en Kulbesparelse. Samvirkningen af alle disse gunstige Omstændigheder giver alt efter Driftsforholdene Kulbesparelser indtil 24 pCt., saaledes som det er fastslaaet gennem de preussiske Statsbaners Forsøg.

Til denne Forøgelse af Varmeøkonomien kommer endnu en betydelig Formindskelse af Lokomotivets Vedligeholdelsesomkostninger. Kedlen bliver mere skaanet, fordi der ved Anvendelsen af Forvarmning skal overføres færre Varmeenheder gennem Hedefloden. En Skaansel af Kedlen ligger endvidere i den ovennævnte ringere Anstrengelse af Risten, men den er navnlig ogsaa givet gennem Muligheden af en gunstigere Fødning. Thi medens ved Injektoren (Dampstraalepumpen) Vandet kun med Afbrydelser og kun med 65° højst 80° C. strømmer ind i Kedlen, saa skal og kan den med Spildevandsforvarmer og Dampstempelpumpe udrustede Kedel uafbrudt kunne fødes med Vand paa 100° C. Temperaturforskellen mellem det tilførte og det i Kedlen værende Vand er altsaa ringere end ved Fødning med Injektor. Ved Lokomotivet med Forvarmer bliver disse Forhold saa meget gunstigere jo større Kravene (Kraftudfoldelsen) er, fordi netop da de største Mængder af Spildedamp staaer til Disposition for Forvarmerøjemed, Vandet træder altsaa ind i Kedlen med den højst opnaaelig Temperatur.

Den ringere Temperaturforskel mellem Føde- og Kedelvand forringer ogsaa Faren for utætte Rør, der til Dels kan føres tilbage til den overmaadig hurtige Tilførsel af koldere Vand i Kedlen. Det i større Mængder tilførte koldere Vand køler de tyndere Kedlerør hurtigere af end den tykkere Fyrkasse-rørvæg. Rørene trækker sig sammen uden at Rørvæggen følger med, hvoraf kommer Utætheder, og Rørene lækker.

Sluttelig maa ogsaa de driftstekniske Fordele, som Fødevands Forvarmningen byder

for Lokomotiver, ikke undervurderes. Disse fremtræder navnlig i det ringere Krav til Fyrbøderen, der med samme Ydelse af Lokomotivet sjældnere maa fyre, fordi der netop ved Forvarmning bliver opnaaet den samme Nytte med ringere Anvendelse af Brændselstof. Som en yderlig legemlig Aflastning af Fyrbøderen maa ogsaa anføres Bortfaldet af Betjeningen af Injektoren, fordi Fødevands-pumpen arbejder uden Afbrydelse. Fyrbøderen bliver altsaa i større Udstrækning end hidtil i Stand til at holde Udkig o. s. v. Da Pumpen arbejder lydløs er Forstaaelsen paa Førerpladsen lettere, og hørbare Signaler kunne sikkerere opfanges. Den fuldstændige Forbrænding af Kullene paa Risten giver endvidere en ringere Udkastning af Gnister, altsaa ringere Brandfare for de tilgrænsende Landskaber. Ogsaa den gennem Skorstenen udstrømmende Mængde Spildedamp og Forbrændingsgas formindskes, den første fordi en Del af Spildedampen fortættes i Forvarmeren og sidstnævnte fordi færre Kul forbrændes paa Risten. Det er en Fordel, der navnlig paa tunnelrige Strækninger er af overordentlig Betydning, da herved Tunneltaagen bliver mere gennemsigtig og Luften mindre forurennet. Personalet bliver altsaa væsentlig lettet i deres Arbejde paa Maskinen under Kørslen og i deres Udkig paa Strækningen.

I Sammenligning med Overhøderen har Spildedampsforvarmeren en Fordel derved, at den let og uden betydelige Omkostninger ogsaa kan monteres paa forhaandenværende Lokomotiver, eller kan overføres fra udrangerede ældre til andre Lokomotiver, saavel som at dens Anskaffelsesomkostninger ligger væsentlig under Overhøderens. For tilstedeværende Lokomotiver med mættet Damp er i saa Fald Forvarmeren en næsten fuldkommen Erstatning for Overhøderen. Der er endog det Tilfælde mulig, at Forvarmeren i og for sig arbejder mere økonomisk end Overhøderen, som f. Eks. ved Compound Lokomotiver med mættet Damp. Ved disse synker regnskabsmæssig Kulforbruget 10 pCt. ved Indbygningen af en Overhøder, derimod ved Forvarmning til 100° med 14,5 pCt.

Naturligvis er Anvendelsen af begge Indretninger, Overhederen og Forvarmeren, det mest økonomisk. Saaledes sparer f. Eks. et Overheder-Tvilling Lokomotiv uden Forvarmning 16,8 pCt. Kul, medens et saadant Lokomotiv med Forvarmning giver en Bærdselstofbesparelse paa 26 pCt.

Indførelsen af Fødevandsforvarmningen betyder altsaa for en Jernbanedirektion i enhver Retning en bedre Udnyttelse af de forhaandenværende Lokomotiver. Den gør det muligt at bestride den hidtidige Trafik med mindre Driftsomkostninger, eller en Trafikstigning uden Forøgelse af Lokomotivparken, altsaa uden Forhøjelse af Driftsudgifterne. Dertil kommer den ringere Reparationstid for Lokomotivet, som Følge af den større Skaansel af Kedlen, og endvidere Personalets Aflastning. Fødevandsforvarmningen er altsaa anbefalelsesværdig for enhver Jernbanedirektion, thi den betyder en Nedsættelse af Driftskoefficienten, ganske bortset fra Forøgelsen af Driftssikkerheden. — — —

Hovedbestanddelene ved Forvarmeranlægget, Model Knorr, er: *Forvarmeren og Fødepumpen*, uundværligt Tilbehør er: *Dampventilen, Oliepumpen og Manometeret*, ønskelige og prøvede Suplementer er: *Sikkerhedsfødeventilen* henholdsvis *Kedelventilen, Forvarmer-Omskiftningshanen og Apparatet til Forhindring af Koldtødning*. Vi skal i det følgende beskrive Fødevandsforvarmerens Konstruktion og dens Betjening og Vedligeholdelse.

(Fortsættes.)

ULYKKE PAA OSBANEN.

Et af de heldigvis sjældne Uheld indtraf med et af Osbanens Lokomotiver den 7. September. Umiddelbart forinden Ostoget skulde afgaa (Kl. 7.40 Fm.) fra Nestun Station eksploderede Kedlen. Hele Overdelen af Rundkedelen fra Røgkammeret til Fyrkassen blev afrevet langs den øverste Naglerække. Domen og en Del af Kedelpladen blev kastet op over Førerhuset og hen paa Taget af en Vogn hvor det blev liggende. Vanger og Maskinen blev meget ødelagt og forskellige Jernstykker kastet flere Hundrede Meter væk. Lokomotivføreren kom ikke til Skade, men Lokomotivfyrbøderen fik brækket en Haand og en Del anden Skade, men var ved fuld Bevidsthed og blev bragt paa Sygehuset. At Lokomo-

tivmændene slap fra det med Livet skyldes sikkert den Omstændighed, at det saa ud som Kedlen havde aabnet sig først ved Røgkamret saaledes at Vand og Damp førtes fremefter. Fyrkassen var ganske hel og Førerhuset kun lidt medtaget. — Det maa antages, at Eksplosionen ikke skyldes Vandmangel, men derimod Tæring af Kedlen, eller maaske, daarlig Reparation da den først har aabnet sig ved Røgkamret. Kedeltykket var knap 10 Atm., og det paagældende Lokomotiv ganske lille, Banen har kun 75 ctm. Sporvidde, ikke destomindre var Virkningen af Eksplosionen i den lille Kedel frygtelig.

Osbanen løbes i Nærheden af Bergen.

FRA DET DAGLIGE LIV.

Hr. Redaktør!

Saa De Revyen? Naa det gjorde De vel? Hørte De hvilket smukt Sprog Skuespillerne talte? Naa, de havde jo ogsaa gaaet og lært at tale det danske Sprog hos Jerndorff? — Og Plastik havde de ogsaa taget Kursus i. Det var Komedie! Da jeg saa „Tykkesen“ syngte Duet sammen med sin „Kone“, hvor han kærlig omfavner hende, kom jeg til at tænke paa en fuld Mand, jeg forleden saa omfavne en Lygtepæl! Ja, vist var det illuderende! Og Digteren beundrer jeg mere for Kvantiteten end for Kvaliteten. Saa De den ene af Sommergæsterne paa Sprogø saa galant byde Fru Tykkesen en Cigaret? Et i det Øjemed anskaffet Cigaretetui blev flot taget op af Lommen, og Kavalleren tog selv galant Cigaretten ud af Etuiet. for at spare Fru Tykkesen for det dermed forbundne Besvær. Og saa De tilsidst, da Forfatteren kom ind paa Scenen, at han i Haanden havde en tom Citronsodavandsflaske. — Jeg har spekuleret paa, hvad han mente dermed. — Men endnu har jeg ikke regnet det ud. — skulde det mon betyde, at han var ligesaa tom som den, og at Kulsyren var gaaet af ham. — Ja, hvad ved jeg? Jeg spørger bare. —

Nu maa Nattjenesten for Reserverne da betragtes som effektiv Tjeneste, ihvert Fald paa Gb. og for dem der ikke anvises Seng. Ved De hvorfor? Naa, saa skal jeg fortælle Dem det! Siden Temperaturen er gaaet ned til 3 à 4° Varme om Natten, kan de ikke mere benytte

Hvileværelserne, men maa rende op og ned ad Gulvet for at holde Varmen. —

Der kan da ikke være Tvivl om, at det er effektiv Tjeneste. — Saa er det da godt for noget, at der ikke er Varme paa Stuerne. Hvor-naar faar vi det varme Vand igen i Vaskerum-mene.

Man siger til Foraaret!

Saalænge vil det vare forinden man bliver færdige med det ny Varmeanlæg, og naturligvis kan der ikke være Tale om, at forbinde Ledningerne med Værkstedet, det koster for meget. Det er billigere, at en halv eller hel Snes Lokomotivmænd paadrager sig en Lungebetændelse i de kolde og uhyggelige Rum paa Gb., hvor der ogsaa mangler Lys! Lad os endelig spare. Kulde i alle Værelser og Lys i hvert andet Værelse, det er nok! — Det skal vor Sektionschef nok ordne, og derfor nærer vi da ogsaa saa stor Hengivenhed for ham. — Aa, saa stor! Og som han instruerer de Remisearbejdere, der skal være Rensere o. s. v. — De skal løbe hurtigt væk fra Maskinerne naar der springer et Glas, de skal have Slaggerne lagt paa Slagskoven, ellers kan de ikke kaste et Fyr ud. — Ja, saadan skal det være, det kan ikke være anderledes! Spørger man, „hvorfor lukker De ikke Glasset,“ faar man som Svar „Det kender jeg ikke noget til, jeg ved ikke hvorledes jeg skal bære mig ad!“ Vist faar de Folk en god Uddannelse! Og Undervisning faar de af en anden Mand som heller intet ved! Jo, vor Sektionschef kan, og saa har han saa stor Indflydelse!

Hvis der skulde ske nogen Forandring i dette, saa vil jeg blive meget forbavset!

Med Tak for Optagelsen

Deres ærbødige

Caspar Rogbrænder.

UNIFORMERNE.

Vi kan glæde Medlemmerne med Meddelelse om, at der nu er snarlig Udsigt til Levering af Uniformerne til Lokomotivpersonalet.

Klædeleveringen er paabegyndt og Leverancen af Uniformerne bortliciteret til Firmaet Carl Holten i Frederiksborggade, København.

Det var Hensigten, for saa vidt alt iøvrigt gaar uden Hindringer, at Uniformsleveringen skulde være tilendebragt omkring den 1. December d. Aar. Firmaet, som vi har haft en Samtale med herom, udtalte, at det vilde sætte al Kraft ind paa, at Leveringen kunde ske til ovennævnte Tidsfrist, men der kunde jo komme saadanne Ting i Vejen, at Tidsfristen blev noget overskreden, men gik alt paa normalt Vis skulde Leverancen nok blive færdig. Der havde vist

sig nogen Vanskelighed med Klædeleverancen i de sidste Dage.

Med Hensyn til Leveringen af Sweaters til Lokomotivfyrbøderne var der nu kommen ca. 500, og Resten mener man ikke naar at blive færdig før til Nytaar. Imidlertid vil vi autage, at Udløringen af de allerede leverede Sweaters ikke forsinkes af den Grund.

Skindtrøjerne kuiber det noget med og man kunde ikke fra Kontorets Side, som forestaar Uniformsleverancerne, sige noget bestemt om, hvornaar disse kunde leveres. Man har Opmærksomheden henvendt derpaa og Skindtrøjene vil blive leveret hurtigst muligt.

MEDDELELSE FRA HOVEDKASSEREREN.

Til nødlidende østrigske og tyske Lokomotivmænds Børn er senere indbetalt Kr. 181,00 fra Struer Afdeling Nr. 28.

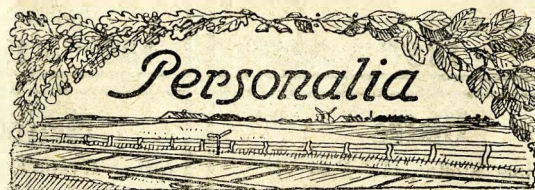
Det samlede Beløb bliver herefter Kr. 9526,00.
København den 10. Oktober 1920.

H. Kamm.

HJERTELEG TAK!

Herigennem beder jeg Lokomotivpersonalet i Aalestrup og Tønder modtage min hjerteligste Tak for venlig Deltagelse ved min kære Mands, Togbetjent S. P. Sørensens, Død og Begravelse. Aalestrup 8. Oktober 1920.

Tora Sørensen.

Afsked paa Grund af Svagelighed m. Pens. med Udgangen af December Maaned d. A.:

Lokomotivfyrbøder N. C. Nielsen, Eshjerg.

REVEN.

For en overfyldt Sal havde Dansk Lokomotivmands Forenings Revy Premiere Fredag den 8. Oktober i „Prins Vilhelms Palæ“ i København.

Det var et meget taknemligt Publikum der var kommet tilstede, thi til trods for at Revyen var meget tam, og at der ingen rigtig Fart var

over Forestillingen, høstede de Agerende meget Bifald.

Vi synes at den Revy de samme Lokomotivmænd opførte forrige Aar var mere morsom, de ligesom havde Fødderne bedre plantet paa Jorden og vidste hvor de var, i Modsætning til i Aar, hvor de spillede det første Akt paa Kontoret i en vis Forening, men det meste af det der foregik der vidnede om, at Forfatterens Fantasi i meget høj Grad var løbet af med ham. Dette skal være ham tilgivet af Hensyn til den gode Mening. Der var nu og da morsomme Ting imellem og vi vil gerne fremhæve, at „Pladderberg“ var en efter vor Mening udmærket Præstation og som ogsaa derfor fik megen og fortjent Bifald. Blandt andet spillede Karlen paa Sprogø ogsaa godt.

Der er imidlertid mange Ting, der tyder paa at der mangler Instruktion, man faar det Indtryk at den fuldstændig mangler, i modsat Fald vilde de optrædende vel have lært at soignere

deres Sprog noget mere end Tilfældet er. Man kan ikke saa godt anvende det Sprog der føres paa Stuerne, paa en Scene. Vi kunde meget godt tænke os, at Forfatteren til næste Aar. i større Udstrækning lod Fars Hammer falde ogsaa uden for Lokomotivmændenes Rækker, der er saamænd meget der trænger til at vises frem i bengalsk Belysning, og som ført frem paa rette Maade var i Stand til at more.

Imidlertid synes Revyerne at kunne trække et ret stort Publikum og et taknemligt Publikum, og man bør derfor ad Aare udvide Rammerne og efterhaanden faa alt det med, som der er Grund til at trække frem og saa til Gængæld smide en Del af det ganske ligegyldige væk som kun er af ringe Interesse. Hvorom alting er, man morede sig meget godt, men til Tider var det noget vel meget Parodikomedie.

Forfatteren, Hr. Hammer, der har haft meget Arbejde med Revyen blev til Slut kaldt frem.

Nærværende Nummer er afleveret paa Avisposten
den 16. Oktober

TOTAL-OVERTAGELSE-UDSALG

Da jeg har overtaget Vilh. Dalsgaards kendte Forretning og med den det store Varelager i

Damekonfektion - Børnekonfektion - Pelsvarer

meget fordelagtigt, udsælges i denne Tid disse Varer til Priser, som ligger fra 25—75 % under Dagsprisen. Udsalget omfatter saavel det finere og bedre Konfektion, som det billigere, ligeledes de nye Modeller for Efteraaret, som hjemkommer i disse Dage.

Uldplüschaaber
(med prima Lastingfor)
150⁰⁰ - 185⁰⁰ - 225⁰⁰

Flammede Plüschaaber
(prima Mohairplüscha)
138⁰⁰ - 198⁰⁰ - 220⁰⁰

Fløjsfrakker
(riffede svære Kvaliteter)
98⁰⁰ - 115⁰⁰ - 145⁰⁰

Ulstre
(prima Stoffer, alle Farver)
48⁰⁰ - 68⁰⁰ - 88⁰⁰

Meltonfrakker
(prima Kvalitet, foret og mellemforet)
60⁰⁰ - 95⁰⁰ - 138⁰⁰

Klædesfrakker
(forede og med Stikninger)
135⁰⁰ - 168⁰⁰ - 200⁰⁰

Kostumer
(Svære melerede Stoffer)
79⁰⁰ - 98⁰⁰ - 118⁰⁰

Skindvarer
(Hele Sæt, Kraver eller Muffer)
nedsat 50 %

Børnekonfektion
(Hele Lageret skal væk)
Sælges til det halve af Værdien

NB. Varer kan reserveres til senere Levering. NB.

Vilh. Dalsgaards Eftf. (ved Thorkild Hansen) Vesterbrogade 24.

Announce-Expedition:

K. Johansen, Sommerstedgade 22³, Kjøbenhavn B.

Træffes i Reglen daglig Kl. 1—2.

Telefon: Vester 4011.

Udgaar 2 Gange maanedlig.

Redaktion: Vesterbrogade 98 a², Kjøbenhavn B.
Tlf. Vester 2895 v. eller Vester 8113.

Abonnementspris: 5 Kr. aarlig.
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.